

Nr 315.

Av herr **Boman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kommunalskattelag m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 102 till 1927 års riksdag föreslogs väsentligt ändrade grunder för inländska livförsäkringsanstalters beskattning, innefattande bland annat införande av en särskild ränteskatt, och har samma förslag upptagits i årets proposition nr 213.

I motionerna I: 268 och 269 vid 1927 års riksdag framlade jag förslag till andra grunder för livförsäkringsanstalternas beskattning, givande ungefär samma skatteresultat som Kungl. Maj:ts förslag. Införande av den av Kungl. Maj:t föreslagna särskilda ränteskatten är enligt min mening alltför omstridd och skattens konsekvenser för livförsäkringsrörelsen alltför outredda för att propositionen i denna del bör av riksdagen godkännas. Under hänvisning till vad som i nämnda motioner anförts finner jag mig böra till övervägande åter framställa samma hemställanden i frågan som till 1927 års riksdag.

Skulle detta förslag icke bifallas, finner jag även de vid 1927 års riksdag i motionerna II: 373 och 374 framställda förslag, att även vid beräkningen av behållningen av livförsäkringsbolagens hela verksamhet avdrag skulle få ske för avsättningen till andra fonder än försäkringsfonden, innebära en rimlig modifikation av Kungl. Maj:ts förslag i ämnet att dessa borde bifallas framför Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

Skulle riksdagen emellertid i huvudsak godkänna Kungl. Maj:ts förslag, anser jag den omständigheten, att sistnämnda förslag mötts av enhälligt motstånd från de svenska livförsäkringsanstalternas sida vara värt det beaktande, att riksdagens beslut i år betraktas som provisoriskt, avsett att gälla till dess genom fortsatt utredning av ifrågavarande beskattningsfråga ett mera rationellt och tillfredsställande förslag kan framkomma till frågans lösning. Jag vill i sådant hänseende erinra därom, att Kungl. Maj:t genom beslut den 24 februari 1928 bemyndigat chefen för finansdepartementet att tillkalla sakkunniga personer att inom finansdepartementet biträda med utredningen av frågan om aktiebolagens, de solidariska bankbolagens, kommanditibolagens samt de ekonomiska föreningarnas beskattning samt sådana frågor, som därmed äga samband. Vid föredragning av detta ärende anförde departementschefen till statsrådsprotokollet bl. a., att han förutsatte att de sakkunniga skulle samråda med representer för sådana grenar av näringslivet, som utredningen komme att beröra. Med den vida omfattning, som givits nämnda utredning, synes

det mig vara skäligt, att ifrågavarande invecklade beskattningsspörsmål, vars lösning enligt nu föreliggande förslag skarpt kritiserats såväl inom hörda myndigheter som av livförsäkringsanstalterna och deras korporationer, skall av de sakkunniga upptagas till förnyad omprövning. För att emellertid dylik förnyad utredning och omprövning må komma att äga rum, hemställer jag,

att riksdagen, vid bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 213, ville hos Kungl. Maj:t begära att förnyad utredning av frågan om livförsäkringsbolags beskattning verkställes, och att Kungl. Maj:t för riksdagen framlägger de förslag, som av utredningen föranledas.

Stockholm den 12 april 1928.

Gustaf Boman.